TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:

W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, A. N. KOSKELA, K. E. HEIKKINEN

TOVERI

(The Comrade)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.

AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:

IN THE UNITED STATES AND CANADA:

For 1 year $3.75; For 6 Months, $2.00; For 3 Months, $1.25; For 1 Month 50c.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:

1 vuosikerta $3.75; 6 kuukautta $2.00; 3 kuukautta $1.25; 1 kuukausi 50c.

SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE:

1 vuosikerta $6.50; 6 kuukautta $3.50.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuoleman-ilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, hajutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset seuraavan hintaluettelon mukaan palstatuumalta: 1 v. 20c, ½ v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c.

Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa.

Telefooni: konttori 365, toim. 832.

1

Ylioikeuden tuomaritko valtion perustuslaeiksi?

Oregonin äänestäjien päätettäväksi tulee ensi kuun neljäntenä päivänä toimitettavissa vaaleissa, tuleeko valtion perustuslain muodostamaan nelimiehinen lakimiesjoukko, tai tulisiko tämänkin joukon alistua perustuslain säädöksiin. Kysymys on siitä saako ylioikeuden neljä tuomaria määrätä mitä Oregon saa säätää perustuslaissaan, vai pitääkö Oregonin kansan alistaa näiden herrojen peukaloitavaksi sen mitä se kulloinkin katsoo sopivaksi säätää perustuslaissaan.

Alkeellisimmankin kansanvaltaisuuskäsitteen mukaan tulee valtion perustuslain olla sen jokaisen laitoksen ylimpänä ohjesääntönä, mutta nyt meillä on esillä esitys, jonka mukaan valtion perustuslaiksi muuttuisi nelimiehinen ryhmä valtion ylioikeuden tuomareiksi kutsuttavia loijareita.

Ja jos täkäläiset äänestäjät antavat porvarillisen sanomalehdistön pettää itsensä, niin asettavat he sillä teollaan edistyksen jalkoihin sellaiset jalkaraudat, että niiden katkaseminen ei ole helposti toimitettavissa. Saadaan sivuuttaa monet vaalit ja monet tarpeelliset perustuslakimuutokset ennen kun taas päästään edes siihenkään mistä nyt peräännytään.

Niiden äänestäjien joilla on kansanvaltaisuus sydämen asiana, tulisi kaikin mokomin asettua jyrkästi vastaan äänestysesitystä numero 306—307 ja äänestäessään merkitä: **307 No.**

NÄLÄNHÄDÄN PARTAALLAKO?

Täkäläisten sanomalehtien ja hallitusvirastojen tiedonantojen mukaan uhkaa koko maata nälänhätä siksi että viljaa on liian vähän. Tämän vuotinen vehnäsato ei muka riitä muuta kuin oman kansakunnan tarpeisiin, mutta siitä on kuletettava pois maasta suunnattomia määriä — sillä nyt siitä saa korkeat voitot.

Sosialistisen sanomalehdistön taholta on selitetty jo kuukausia sitte, että ellei viljan maastavientiä kielletä, niin tulee nälkä. Mutta sellaisia varoituksia ei luonnollisesti otettu hallitsevissa piireissä ollenkaan huomioon, sillä se olisi ollut "maan eduille" — täkäläisten riistäjien voitoille vaarallista.

Me elätämme sotaa ja kärsimme itse nälkää. Siinä koko "sivistyksemme" suuri saavutus. Koko kansakuntamme pannaan "annoksille" jotta elintarpeitten ulos vientiä ei tarvitsisi lakkauttaa.

Jos tämä kansakunta joutuu nälänhätään, kuten porvarilliset sanomalehdet pelottelevat, ei se johdu siitä, etteikö täällä olisi viljaa, vaan siitä, että Europassa maksetaan nykyisin viljasta niin korkea hinta, että sen kannattaa paremmin kulettaa sinne, sillä täkäläinen työväestö ei voi täällä maksettavista palkoista maksaa enempää.

Jos täältä olisi viljan vienti lakkautettu kolme vuotta sitte, olisi sotakin loppunut kaksi vuotta takaperin ja Europassa lainehtisivat viljavainiot siellä missä nykyisin korpit kalvavat miljoonien kaatuneitten luita. Me olisimme silloin saaneet aikaan rauhan, käymällä sotaan sotaa vastaan, mutta voitot vaativat sotaa sodan puolesta ja siksi meillä nyt saattaa olla nälänhätä edessämme.

Sellaista on kapitalismi, mutta kuinka moni työläinen ottaa sen nykyistenkään tapahtumien todistamana huomatakseen.

Californian salonkisosialistit puoluetta vastaan taistelemassa

Se julkeus jolla Californialaiset herrassosialistit ovat jo pitemmän aikaa käyneet taistelua puolueemme luokkaluonteen kumoamiseksi ja puolueemme muuttamiseksi jonkinlaiseksi "kaikille kelvolliseksi" käymäläksi, on jo kylliksi tunnettua. Olemme jo ennen osoittaneet, miten sikäläiseen valtioperustuslakiin tehtiin muutosesityksiä, joiden mukaan siitä **karsittaisi pois luokkapuoluetta osoittavat kohdat, m. m. lupaus siitä, että puolueeseen yhtyvän täytyisi katkaista kaiken yhteytensä muiden poliittisten puolueiden kanssa.**

Miten perustuslakiäänestyksessä, joka päättyi tk. 10 p:nä osastoissa, on käynyt, ei ole vielä tiedossa, mutta **jos enemmistön esitykset hyväksyttiin, lakkasi Californian sosialistipuolue olemasta työväestön luokkapuolue.**

Mutta nyt siellä on taas toinen ja nykyisen tilanteen valossa mitä katalin yritys puoluettamme vastaan tekeillä. Sikäläinen valtiosihteeri Thos. Williams on lähettänyt sikäläisille osastoille seuraavanalaisen kirjelmän, joka osoittaa kenen asioilla siellä ollaan:

Californian tovereille:

Kansalliskonventsionin edustajat eivät olleet yksimielisiä puolueemme suhtautmisesta sotakysymykseen. Viisitoista jäsenistä valiokunnasta kirjoitti **yksitoista** alle enemmistön esityksen, kolme allekirjoitti vähemmistön esityksen ja yksi oman esityksensä. Kokous hyväksyi lopullisesti enemmistön esityksen joillakin vähäpätöisillä muutoksilla. Noin kuuskymmentä edustajaa kieltäytyi hyväksymästä kokouksen päätöstä ja alistivat laatimansa sijaisesityksen puolueen jäsenistön hyväksyttäväksi.

Californian edustajat olivat tavallaan yksimielisesti eräitä enemmistön esityksen kohtia vastaan. Ja näiden edustajien puolesta ja heidän mielestänsä tukemiseksi koetan tässä osoittaa ne vaaralliset kohdat,— kohdat joista ei oikeastaan ole mitään hyötyä, mutta jotka aiheuttavat sanomatonta vahinkoa.

Kun kokous suositteli työläisille ja sitoutui kannattamaan "jatkuvaa, aktiivista ja julkista sodan vastustusta joukkokokousten, anomusten ja kaikkien muiden käytettävissämme olevien keinojen avulla," asettui se tukemaan kaikenlaista toimintaa, väkivaltaista ja muunlaista.

Kun kokous asettui tukemaan "kaikenlaista joukkotoimintaa pakollisen sotapalveluksen vastustamiseksi," asettui se suoranaisesti vastustamaan sitä asetusta joka säätää että "Milloin kaksi tai useammat henkilöt missä hyvänsä valtiossa tai territoriassa salaliittoutuvat ... vastustaakseen väkivalloin Yhdysvaltain hallitusta, tai väkivalloin estääkseen, vaikeuttaakseen tai viivyttääkseen jonkin lain käytäntöönasettamista vastoin lain määräämällä tavalla voidaan heidät langettaa korkeintaan viidentuhannen dollarin sakkoihin tai tuomita vankeuteen korkeintaan kuudeksi vuodeksi tai rangaista sekä sakolla että vankeudella."

Nämä enemmistön ehdotuksen lausunnot tarkoittavat joukko- tai aseellistakin vastustusta jos ne tarkoitavat mitään ollenkaan. Se on kehoitus työläisille nousta kapinaan asevelvollisuuspakkoa vastaan. "Joukkoliikkeet asevelvollisuuspakon vastustamiseksi" tarkoittavat aseellista vallankumousta. Onko sosialistipuolue valmis ottamaan sellaisen askeleen?

Valtiopetoksia vastaan tarkoittamassaan varotuskirjelmässään mainitsee presidentti Wilson m. m. seuraavan tapaisen teon, jonka Yhdysvaltain tuomioistuimet ovat selittäneet valtiopetoksiksi: "Kaikenlainen väkivallan käyttö tai aikomus käyttää väkivaltaa Yhdysvaltain hallitusta tai sen maa- ja meriväestöä vastaan."

Jos te haluatte avoimesti selittää vastustavanne hallitusta; jos te haluatte asettua kannattamaan kaikenlaista järjestettyä, tai joukkotoimintaa jolla tarkoitetaan vastustaa Yhdysvaltain hallitusta, tarvitsee teidän ainoastaan asettua kannattamaan enemmistön esitystä puoluemme sotavastaiseksi lausunnoksi. Yhtenä puolueen jäsenenä kieltäydyn minä sitä tekemästä ja pidän äärimmäisen epäviisaana kehoittaa ketään siten tekemään.

Poliittinen puolue joka on kykenemätön saamaan kylliksi varoja kokoon sen kokouksen kulujen peittämiseksi, jossa sen sotavastainen kanta määritellään, lainaamatta niitä, on tuskin kykenevä julistamaan sotaa Yhdysvalt. hallitusta vastaan. Ja sitä juuri merkitsee näiden kahden kohdan hyväksyminen enemmistön esityksessä.

Yhdysvallat on nyt sodassa, eikä mikään, mitä me teemme, estä sitä enää siitä. Kysymyksessä ei ole joidenkin viikkojen vaan vuosien sota. Liittovallat tunnustavat tavallaan jo hävinneensä, joten Yhdysvaltain osalle tulee koko sodan kuorma.

Sikäli kuin sota jatkuu, tulee työväen luokka alttiimmaksi meidän ohjelmallemme kuin koskaan ennen. Se kysyy: "Miksi?" ja me olemme nykyisin tilaisuudessa vastata siihen kysymykseen ja osoittaa sille ratkaisun.

Asetammeko me tällaisen tilanteen vallitessa vaaraan agitatsionimme, omaisuutemme alttiiksi takavarikoimiselle ja valistustyömme kiellolle, hyväksymällä sellaisen selityksen jonka toteuttamiseen meillä ei ole voimaa, vaikkapa sellainen menetelmä olisi oikeakin, jonka minä kuitenkin asetan kyseenalaiseksi?

Eikö ole edullisempaa käyttää tätä tilaisuutta voimakkaan ja elinvoimaisen liikkeen kehittämiseen, joka kykenee kohtaamaan kunkin kysymyksen sitä mukaa kuin sotatilanne asettaa niitä eteemme, ja siten lähentää pikemmin kuin hidastuttaa yhteistoiminnalle perustuvan yhteiskunnan toteutumista?

Amerikassa on miljoonia sellaisia, jotka eivät halua sotaa. Onko meille edullista ajaa ne luotamme sopimattomalla menettelyllä, tai olisiko meidän hyväksyttävä sellainen järjellinen ja rakentava ohjelma, joka takaisi meille niidenkin kannatuksen?

Enemmistöehdotuksen hyväksyminen tullaan maamme tuomioistuinten taholta selittämään vältiopetokseksi siinä tapauksessa että asevelvollisuuspakon vastustamisessa menetetään yksikään ihmishenki. Sellaiseen toimintaan kehotfaminen ja puolueen kannatuksen antaminen sellaiselle toiminalle asettaa meidät vastuunalaiseksi. Minä en ajattele niitä seurauksia, jotka tulevat yksityisen osaksi, vaan mitä seuraa puolueellemme.

Sosialistipuolue epäonnistui yhdessä kaikkien muiden voimakasten rauhanjärjestöjen kanssa herättämään Amerikan kansaa näkemään sodan vaaraa. Kansakuntamme on syösty sotaan meidän voimakkaimmistakin vastalauseistamme huolimatta. Jos me emme kyenneet estämään sotaa silloin kun meidän sanomalehdistömme ei vielä ollut sensuurinalaisena ja meillä oli vielä mahdollisuus levittä agitatsioniamme niin laajalle kuin mahdollista, voiko kukaan ajatella että meillä olisi nyt mahdollisuus muodostaa sellainen liike, joka asettuisi avoimesti vastustamaan hallitusta ja suunnittelisi joukkotoimintaa sitä vastaan?

Minä pidän enemmistön esityksen vakavana erehdyksenä ja kannatan sitä viidenkymmenen edustajan allekirjoittamaa sijaisesitystä.

Antakaamme vastuunalaisuuden sodasta levätä siellä minne se kuuluukin. Me teimme kaiken mitä voimme sen estämiseksi, mutta se on nyt täällä, emmekä me voi sitä enää estää. Me voimme käyttää hyväksemme tätä oivallista tilaisuutta lähentääksemme voittojärjestelmän poistamista. Kansa kuuntelee meitä, jos me vaadimme "kaikkien yli 5,000 dollarin nousevien sisääntulojen pakoluovuttamista."

Kansa kuuntelee meitä, kun me vaadimme, että hallituksen on "otettava haltuunsa ja pidettävä käynnissä yhteistä tarvetta varten kaikki suuret teollisuuslaitoksemme, joita käytetään elintarpeitten ja muiden hyödykkeiden tuottamiseen, kulettamiseen ja säilyttämiseen."

Kansa kuuntelee meitä, kun me vaadimme, että hallituksen on "otettava haltuunsa kaikki joutilas maa ja aukaistava se viljelykselle elintarpeitten tuottamiseksi kansallista käyttöä varten."

Kaikki mitä tässä kiertokirjeessä vaaditaan, sisältyy sihen sijaisehdotukseen, jota Californian edustajat kannattivat.

Thos. H. Williams.

Joittenkin herrasmiesten "tunnontarkkuudella" ei ole kaikissa tapauksissa ollenkaan rajoja. Kenelle johtuisi mieleenkään lukiessaan puolueemme konventsionin hyväksymää sotaohjelmaa, että siinä uhiteltaisi kapinalla hallitusta!

Sellaisen käsityksen saamiseksi täytyy turvautua mitä omavaltaisimpaan ja nykyisen tilanteen vallitessa mitä kavalimpaan selitystapaan. Kuka takaa etteivätkö nämä samaiset "selittäjät", jotka nähtävästi kilpailevat prenikoista yhdessä herra Gomperssin kanssa, olisi valmiit selittämään jokaisen provokaattoriteon puolueemme tukemiseksi. Tällaisen lausunnon antaminen saattaa tuntua raskaalta, mutta ei se sentään ole mitään siihen verraten mitä nämä herrat koettavat ajaa puolueemme kontolle.

Kuvaavimpana on juuri se seikka, että ei edes kukaan näistä Californian edustajistakaan — joista Harriman oli enemmistön esityksen laatijana, puhui sen puolesta konventsionissa ja allekirjoitti sen — nähnyt tarpeelliseksi siellä huomauttaa näistä "valtiopetoksia" sisältävistä paragrafeista. **Nämä kohdat eivät tulleet edes kuulustelun alaiseksikaan, sillä niitä ei asettunut kukaan vastustamaan.** Ainoastaan kahdesta ensimäisestä kohdasta oli vakavampaa vastustusta ja muut muutokset hyväksyttiin melkein keskustelutta.

Täytyy siis olla jotakin tämän homman takana, kun sitä nyt jälestäpäin ajetaan niin sopusointuisessa tahdissa New Yorkista Californiaan saakka. Eihän Williamsin kirjelmä itse asiassa olekaan muuta kuin sen saman rullan toistamista, jonka Benson kai ensin viritti ja toiset ovat sitte antaneet ulos uudelleen.

Kun puolueemme ohjelma puhuu aktiivisesta, jatkuvasta ja joukkotoiminnalle perustuvasta asevelvollisuuspakon vastustamisesta, ei se tarkoita yksityisten provokaattorikoplien "vallankumousaikeita", vaan ainoastaan sitä mitä se sanoo. Se tarkoittaa perustuslain takaamaa vastustusta, niiden kansalaisoikeuksien käyttämistä, joita ei mikään hallitus riistä pois muuten kuin äärimäisen mielivallan avulla.

Mitä narrimaisin on sellaisen ajatuksen uskottelu, että sosialistipuolueen sotavastaisessa julistuksessa kiihoitettaisi joitakin yksityisiä aseelliseen vastarintaan hallitusta vastaan. Se on sitäkin narrimaisempaa kun koko julistuksen laatiminen ja käsittely tapahtui julkisesti suuren kuulijakunnan ja hallituksen salapoliisien läsnäollessa. Olisiko ollut mahdollista, että eivät paikallaolleet salapoliisit olisi käyttäneet tilaisuutta hyväkseen ja asettaneet ainakin yksityisiä syytteeseen jos heillä olisi ollut siihen vähintäkään mahdollisuutta.

Antakaamme vastuunalaisuuden sodasta olla siellä mihin se kuuluu, älkäämme ottako sitä niskoillemme, sillä puolue ei ole siitä vastuunalainen. Ja samalla antakaamme koko väkivaltaisuusteorian olla niiden kontolla, jotka harrastavat urheilla sen sälyttämisellä puolueemme niskoille. **Puolueella ei ole mitään tekemistä minkäänlaisen "aseellisen kapinan" kanssa,** eikä sellaista ajattele Williamskaan, mutta saadakseen tukea hämäräperäisille reformitarkoituksilleen hankkimalla ensin nyt mainetta mukaan puolueen pelastajana, turvautuu hän keinoihin jotka ovat mitä ilettävämpiä. Tämän kirjoittaja muistaa vallan hyvin miten sama Williams haukkui kokouksessa hiiden kattilaan kaikki jotka eivät ole "amerikalaisia", s. o. asetu ummessasilmin kannattamaan wallkatulaisten saastaisimpiakin hommia. Eiköhän sekin ollut Williams, jolle tuli edellämainitun puheensa jälkeen sellainen vatsankipu, että piti lähteä kokouksesta pois useita päiviä ennen kuin se päättyikään.

Sijaisesityksen taakse asettujat eivät omaa selvää luokkataistelukantaa, vaan haparoivat mitä sattuu. Niin kauniilta kuin tuntunevatkin sellaiset ylimalkaiset lausunnot, joita Williamsin kiertokirjeen lopussa esitetään ja joiden tunnustetaan sisältävän kaiken sen mitä sijaisehdotuksin sisältää, ovat ne sosialistisen puolueen sotaselostuksiksi vallan kelpaamattomat, yhtä kelpaamattomat kuin on näiden samojen californialaisten suunnitelmat puolueen järjestämiseksi, sen ohjelmaksi ja koko kapitalistisen järjestelmän kukistamiseksi. Niillä ei ole sitä pohjaa jolle ainoastaan sosialistinen ohjelma voi perustua, niillä ei ole luokkakatsomukselle perustuvaa pohjaa, ja ilman sitä ei mikään köyhälistöä hyödyttävä luokkataistelu voi olla mahdollinen.

Jos näillä herrasmiehillä ei olisi puolueemme luokkaluonteen poistaminen elintehtävänään, niin heidän vastustustaan ja "selityksiäänkin" saattaisi käsitellä toisella tavalla, mutta heidän toimintansa tähtää kaikkialla puolueemme muuttamiseksi joitakin herraspuolueita kannattavaksi laahustajaksi, jolla ei enää ole mitään itsenäistä luokkaluonnetta. Ja samoin on tämän sotaohjelmankin kanssa. Siinä tuomitaan sota jollakin ylimalkaisella fraasilla, kuten jokainen kristillismielinen pacifistikin saattaa allekirjoittaa, mutta sitten sanotaan, että kun nyt kerran niin on, niin kai se niin on ja sillä hyvä. Me valitamme, mutta emme sentään ole pahanlikisiä isälle. Me alistumme ja luovumme luokkavaatimuksistamme ja suutelemme ruoskaamme.

Kerta kaikkiaan, sosialistipuolue ei ole sodan vastustaja sodan, vaan työväestön luokkaetujen takia, ja siinä se onkin se niksi joka eroittaa sen Williamsin tapaisista "pacifisteista", jotka ovat valmiit vaikka mihin, kunhan se vain selitetään "amerikalaisuudeksi." Sosialistipuolueella on vain yhdenlainen amerikalaisuus puolustamisen arvoista ja se on Amerikan kansan, Amerikan laajan työväenluokan edut. Ja silloin kun se ne jättää, lakkaa se olemasta työväestön luokkapuolue.

Lännen puutavaratyöläisten järjestymispyrkimykset

Useitten kirjeenvaihtajiemme tiedonannoista päättäen, ovat lännen puutavaratyöläiset halukkaita järjestymään, ei ainoastaan suomalaisissa, vaan kaikissa työläisissä elää voimakas halu järjestymistä kohtaan. Tätä ovatkin kaikki valveutuneet työläiset jo kauan toivoneet ja suurin osa metsätyöläisistä ovat yksimielisiä siitä, että ainoa keino puutavaratyöläisten elämän tason kohottamiseksi ja yleensä parempien olojen samiseksi, on järjestyminen. Suomalaiset epäilemättä ovat edellä kaikkia muita kansallisuuksia järjestäytymiskysymyksessä, periaatteessa, mutta käytännölliseen toimintaan nähden he eivät ole sen korkeammalla tasolla kuin toisetkaan. Siihen pääasiallisesti vaikuttaa haitallisesti kielen taitamattomuus, mutta samalla myöskin sekin, ettei olla kylliksi selvillä siitä tavasta miten järjestämistyö on alettava.

Useimmat, järjestyneen toiminnan tehokkuuteen luottavat työläiset eivät usko, että puutavaratyöläiset kykenisivät omin päinsä järjestymään ja niin ollen odottavat, että joku suuruus tulee ulkoa päin heitä järjestämään. Tämä luulo on kuitenkin aivan väärä. Sillä paikkansa pitävä totuus on, että minkään teollisuusalan työläisiä ei kukaan sen alan ulkopuolelta tullut kykene järjestämään, ellei jo ennemmin työläiset itse ole panneet alulle voimakasta järjestämistyötä. Vasta sitten kun työläiset itse omassa keskuudessaan ovat panneet alulle järjestämistyön ja muokanneet maaperää keskuudessaan myötätuntoiseksi järjestymiselle, voi ulkopuolelta tullut organiseeraaja tehdä hedelmällistä työtä ja lujittaa niitä perusteita, jolle työläiset omasta tahdostaan ovat alkaneet rakentamaan.

Vakituisen, palkatun organiseeraajan toiminta on sangen vaikeaa, varsinkin tukkityöläisten keskuudessa. Vain harvoissa paikoissa hänellä on tilaisuus päästä kämpille ja vielä harvemmissa paikoissa tilaisuus puhua jos hän vahingossa, pomojen tietämättä, pääseekin kämpälle livahtamaan. Sitäpaitsi se aika, jonka hän voi kullakin kämpällä viipyä, on niin lyhyt, ettei hän kerkiä paljonkaan puhua järjestäytymisen puolesta. Tämän lisäksi on vielä yksi seikka, joka ei suinkaan kehoita puutavaratyöläisiä vartomaan vakituista järjestäjää ja se on, että ne uniot, joihin puutavaratyöläiset mahdollisesti voisivat yhtyä, ovat niin vähissä aineellisissa varoissa, etteivät voi pitää vakituista järjestäjää liikkeellä. Aivan merkityksettömiä ei ole myöskään ne erimielisyydet, jotka vallitsevat puutavaratyöläisten keskuudessa siitä, mihin unioon heidän olisi edullisempi yhtyä. Näin ollen jos jonkun vanhan kiistanalaisen union järjestäjä olisi vakituisesti liikkeellä puutavaratyöläisten keskuudessa, niin varmaan se herättäisi entistään enemmän erimielisyyksiä siitä, minkä union nimen alle olisi järjestäydyttävä ja tästä kiistelemineen ei ainakaan edistä puutavaratyöläisten järjestymistä, päin vastoin jarruttaa sitä, kuten kokemus on osoittanut. Siis minkään vanhan union vaikutus todennäköisesti ei vaikuttaisi lainkaan edullisesti puutavaratyöläisiin. Ainoa unio, jonka lähettämä vakituinen järjestäjä voisi koota puutavaratyöläiset yhteen, on viime kesänä perustettu International Union of Timberworkers (Kansainvälinen Puutavaratyöläisten Unio), mutta sen jäsenmäärä on vielä pieni ja aineellisia varoja sillä niin vähän, ettei se voi pitää vakituisesti järjestäjiä liikkeellä, ei ainakaan useampia yhtaikaa, joten tilapäiset järjestäjät kerkiävät käydä vain perin rajoitetulla alueella.

Asiain nykyisellään ollen puutavaratyöläisillä ei siis ole muuta keinoa, päästäkseen järjestyneitten työläisten joukkoon, kuin alkaa omasta alotteestaan voimakkaasti toimia siihen suuntaan. Jokaisella kämpällä löytyy sellaisiakin työläisiä, jotka ovat ennemmin kuuluneet johonkin järjestöön, ellei taloudellisiin, niin ainakin kuuluvat sosialistipuolueeseen. Heidän velvollisuutensa on toimia parhaansa mukaan alkuun panijoina. Jokaisella kämpällä olisi koetettava saada aikaan kokouksia työläisten kesken, joissa keskusteltaisiin järjestäytymiskysymyksestä. Yhtenä tärkeimpänä asiana näissä kokouksissa olisi pidettävä yhteistoiminnan aikaan saamista eri kämppien työläisten kesken. Päätöksistään voisivat työläiset ilmoittaa toisten kämppien työläisille kirjeellisesti ja sanomalehtien välityksellä ja olisi heidän sovittava, että silloin kun kaikki tukkityöläiset ovat yhtaikaa kaupungissa, kuten joulun aikana ja heinäkuun neljännen päivän tienoilla, he pyytävät siksi aikaa Kansainvälisen Puutavaratyöläisten Union lähettämään organiseeraajan ohjaamaan lopullista järjestävää työtä.

Se ajatus, että joku ulkopuolinen tuo puutavaratyöläisille valmiin union, on jo heitettävä muinaismuistojen joukkoon ja alettava kaikkialla itsenäisesti vakavaan järjestämistyöhön.

Järjestömme asioita

Washingtonin ja Oregonin s. s. osastoille ja työläistovereille

Tämän puhuja-alueen valittuna järjestäjänä tulen hiljan pidettyjen edustajakokoustemme päättämien toimintaohjeitten mukaisesti tekemään järjestämistyötä sekä myymään lehtiä ja kirjallisuutta pääasiassa järjestymättömillä ja heikosti järjestyneillä paikkakunnilla. Myöskin ottaen huomioon että S. S. Järjestön luennoitsija toveritar Kannasto tulee suuremmilla paikkakunnilla pitämään useoista eri aineista luennot, niin allekirjoittanut etupäässä tulee kiinnittämään huomiota edellämainitunlaisille seuduille.

Varmaa matkaohjelmaa, missä minäkin päivänä puhun ja levitän kirjallisuutta, ei niin ollen voida julkaista.

Nyt jolloin puutavaratyöläiset osoittavat heräämisen oireita ja jolloin on mitä edullisin aika järjestyä tämänkin alan raatajatoverien, tulen juuri nyt etutilalle asettamaan puutavaratyöläiset sekä sellaiset farmiseudut joista suurin osa miehiä käy tukkimetsissä työssä jonkalaisia "farmareita" tällä alueella on paljon ja jotka on saatava myös kuulumaan järjestöön. Lauantai-iltoiksi ja sunnuntaiksi, sellaisille paikkakunnille joissa on mahdollisuus saada iltamat tai ulkoilmakokous aikaan, tulen ilmoittamaan ajoissa että paikalliset toverit voivat hommata tilaisuuden.

Toimintani alan Puget Soundissa. Jos toverit erityisesti haluavat joihinkin iltamiin tai juhliinsa puhumaan tai muuten saapumaan järjestämisasioissa seutukunnalleen, niin voitte kirjoittaa osoitteella 116—4 ave. So., Seattle, Wash.

Toveruudella

Leo Leino.

J. K. Toivon että Ballardiin voidaan järjestää puhumatilaisuus lauantaiksi tk. 19 päivän illaksi. Sunnuntaina, 20 päivä, puhun Seattlen s. s. osaston edustajana Ballardin raittiushaalilla Sisarseuran vuosijuhlassa. Sitte seuraavan lauantain ja sunnuntain, 26—27 p. aikana olen Everettissä jonne epäilemättä toverit järjestävät silloin tilaisuudet. Everettissä on jo sosialistiosasto.

Sama.

Yleisiä uutisia

VENÄJÄN PROLETAARIEN RAUHANPUUHA.

(Jatkoa ensimäisceitä sivulta)

lussa toisia kansoja vastaan. On vaikea, ellei kokonaan mahdoton saada mailman kansanvaltaisia kansoja uskomaan, että uudistettu keisarihallitus olisi mitään muuta kuin Hohenzollernien yritys saattaa Saksan kansa entistä halukkaammin antautumaan palvelemaan aseina keisarillisen hallituksen ulkomaapolitiikassa.

"On olemassa vain yksi keino saada sota pian loppumaan ja se on: keisarin on poistuttava."

Päätöslauselma on lähetetty sähköteitse Haagiin, Tukholmaan, Köpenhaminaan ja Bern'iin sikäläisille sosialisteille pyynnöllä, että toimittaisivat sen Saksan sosialistien tiedoksi.

Berger ei hyväksy Russellin kannattajien touhua.

Milwaukee, 12 p. toukok. — Victor Berger, tunnettu sosialisti on selittänyt, ettei Charles Edw. Russellin kanssa erikoisen Saksan sosialisteille tarkoitetun päätöslauselman allekirjoittajat edusta Amerikan sosialistipuoluetta ja touhuillaan Europassa rauhanpuuhien kehittymiseen nähden ei ole suurtakaan merkitystä. Charles Edw. Russell ja hänen seuralaisensa ovat aikaisemmin julkaisseet päätöslauselman, jossa tuomitsivat Tukholmassa pidettävän sosialistien rauhanneuvottelukokouksen. Julistusta on levitetty Yhdysvaltain hallituksen välityksellä.

Amerikan edustajalle hankittu matkapassi Tukholman neuvotteluihin.

New York Call'in kirjeenvaihtaja Washingtonista ilmoittaa lehdelleen, että maanantaina tuli Washingtonissa tietoon, että Amerikan sosialistien edustaja oli pyytänyt valtiovirastolta passia mennäkseen sosialistikonferenssiin Tukholmassa. Valtiovirastossa oli edustajaa tutkittu tarkotuksista ja selitetty virastolle ilmotetun, että Saksan hallitus tulee olemaan konferenssissa edustettuna Phillip Scheidemann'in kautta. Viranomaiset kieltäytyivät antamasta passia ellei edustaja tee lupausta kieltäytyä ottamasta osaa kaikkiin yrityksiin saada aikaan erikoinen rauha Saksan ja Venäjän välillä. Eikä ainoastaan suullinen lupaus riittänyt, vaan vaadittiin se allekirjoittamaan paperille.

"Täällä käsitetään, että hallitus pelkää demokraattisen puolueen menettävän kaikki sodasta itselleen koituvaksi uskomansa edut, jos sosialistit onnistuvat saamaan aikaan pikaisen rauhan", arvelee kirjeenvaihtaja.

Englannin Itsenäisen Työväenpuolueen edustajat valittu.

Lontoo, 12 p. toukok. — Daily Express tietää kertoa, että Itsenäinen Työväenpuolue on valinnut edustajikseen Venäjälle lähetettäväksi James Ramsay McDonaldin ja Frederick Jowett'in. Molemmat ovat tunnettuja rauhan agitatsionoin harjoittamisesta. Lehti samalla kun kertoo valinnasta huomauttaa, että on epätietoista, josko hallitus antaa McDonaldille ja Jowettille passia.

Tanskalainen sosialisti Borgbjerg käynyt Pietarissa Suomen kautta.

Köpenhamina, 12 p. toukok. — Social Demokratenin toimittaja Borgbjerg on Haaparannalta tiedottanut lehdelleen tänne, että Venäjän työväen ja sotilasten neuvosto oli jo tämän kuun 8 päivänä hyväksynyt hänen esittämänsä kutsun ottaa osaa Tukholmassa pidettävään rauhanneuvottelukokoukseen, mutta taatakseen kaikkien maitten sosialistien osanoton neuvotteluun olivat venäläiset päättäneet ottaa